

[Arbejdsministeren.]

sigtsmæssig måde som del af samme procedure som for lønudbetalingen.

Af *Maisted* (FP) til miljøministeren (20/5 77):

»Hvor mange vil blive arbejdsløse, hvis stoffet PVC forbydes i Danmark?«

(Spm. nr. 222).

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (1/6 77):

En opgørelse over, hvorledes et forbud mod PVC ville påvirke beskæftigelsessituationen, er ikke gennemført. Hvis en sådan opgørelse skulle være mulig, måtte den forudsætte, at man kunne forudse, hvilke andre stoffer der i så fald ville erstatte PVC i nuværende anvendelser, hvilke PVC-anvendelser der helt ville falde væk, og hvorledes ændringen i forbrugsmønstret i øvrigt ville fordele sig på indenlandske og udenlandske industrier. Miljøstyrelsen anser en sådan undersøgelse for overordentlig vanskelig og ressourcekrævende. Det vil mest sandsynligt være næsten umuligt at gennemføre denne med udsigt til et nogenlunde pålideligt resultat.

Det vil naturligvis være muligt med en vis nøjagtighed at opregne, hvor mange danske arbejdere der direkte eller indirekte er beskæftiget i den PVC-forarbejdende industri, men en sådan opgørelse vil ikke kunne tages som udtryk for de beskæftigelsesmæssige konsekvenser af et forbud mod PVC.

Af *Maisted* (FP) til arbejdsministeren (20/5 77):

»Er der risiko for kræft for de mennesker, der arbejder med PVC, ved berøring af stoffet eller ved bearbejdning af stoffet?«

(Spm. nr. 223).

Arbejdsminister *Erling Jensens* svar (8/6 77):

Efter drøftelse med direktoratet for arbejds-
tilsynet kan følgende oplyses:

Ved indånding af luft, der indeholder vinylchlorid (monomer), gennem længere tid og formentlig i større mængder er der risiko for, at der kan opstå en særlig form for leverkræft. Der er derimod ingen risiko for kræft ved berøring af polyvinylchlorid (PVC).

PVC dannes ved sammenkædning af VC-molekyler. Denne proces, der kaldes polymeri-

sering, foregår i et lukket system under tryk. Produktet er et granulat. Ved fejl i anlægget og ved uheld kan der frigives VC-molekyler til den omgivende luft. Arbejdstilsynet har med henblik herpå fastsat en hygiejnisk grænseværdi for indholdet af VC i luften på en arbejdsplads til 1 ppm, dvs. højst 1 cm³ VC pr. m³ luft.

Ved den videre bearbejdning (»compoundering«) bliver PVC-granulatet opvarmet, æltet og tilført stabilisator, blødgøringsmidler, farve m. v. Herunder frigives næsten alle resterende VC-molekyler. Dette VC skal bortskaffes ved udsugning, så arbejdspladsen forurenes mindre end op til den nævnte hygiejniske grænseværdi.

Ved den derpå følgende oparbejdning af PVC til brugsartikler, f. eks. isolation af ledninger, rør, folier, emballage m. v., er der yderligere en begrænset mulighed for frigivelse af VC-molekyler, men i så ringe omfang, at indholdet i luften på arbejdsstedet i alle tilfælde ligger under grænseværdien.

Af *Maisted* (FP) til miljøministeren (20/5 77):

»I hvor mange produkter, der er tilladt indført i Danmark, indgår stoffet PVC?«

(Spm. nr. 224).

Miljøminister *Niels Matthiasens* svar (1/6 77):

PVC er et af de mest almindeligt anvendte plastmaterialer. Materialet anvendes på mange forskellige områder både i produkter, der fremstilles her i landet, og i produkter, der indføres.

Af (tilfældigt valgte) produkter, der består af eller indeholder PVC, kan nævnes tagrender, vandrør, fodtøj, legetøj, regntøj, elektriske isolationsmaterialer, bygningsmaterialer, biler og emballage.

Der kræves normalt ikke særlig tilladelse til at indføre stoffer eller produkter her i landet. Der foreligger følgelig heller ikke systematiske opgørelser over, hvor mange PVC-holdige produkter der indføres, eller i hvilken mængde PVC indgår i de produkter, der indføres. Det kan dog oplyses, at den årlige import af uforarbejdet PVC til Danmark skønnes at være 60.000–70.000 t. Desuden indføres PVC i form af halvfabrikata og færdigvarer. Tilsvarende reeksporteres en betydelig mængde her fremstillede PVC-holdige produkter. Nettoforbruget af PVC her i landet skønnes at være om-